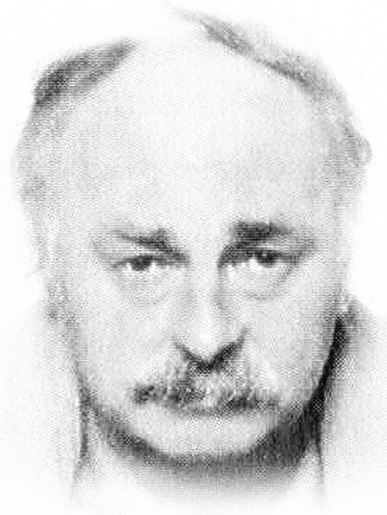

In memoriam

Dr. Zvonku Pleliju (1949.-2006.)

*"Čovjek je mnogo naučio ako je naučio spokojno umrijeti. Iskustvo je takva provalija u koju čovjek i pored svih upozorenja neminovno pada."
S. Bodler*

Dr. Zvonko Pleli, specijalist oftalmologije spokojno je preminuo poslije kratke i teške bolesti. Tužnu vijest o tome da naš dragi prijatelj i kolega nije više s nama primili smo s nevjericom jer je došla neočekivano, iznenada. Nesvakidašnjim optimizmom kojega je prenosio na svoje suradnike, prkosio je bolesti, znajući njezin ishod, te je nastavio svoj plemeniti rad gotovo sve do smrti.

Rodio se 27. kolovoza 1949. godine u Osijeku. Osnovno školovanje i gimnaziju završio je u Osijeku, Medicinski fakultet u Rijeci 1977. godine, stručni ispit za zvanje liječnika položio je u Zagrebu 1979. godine. Liječnički je staž obavljao u Medicinskom centru Đakovo, a nakon toga dolazi na specijalizaciju u Opću, danas Kliničku bolnicu Osijek. Specijalistički ispit iz oftalmologije položio je u Zagrebu 1983. godine. Od 1984. godine neprekidno radi kao liječnik specijalist na Odjelu za oftalmologiju, sve do 3. ožujka 2006. godine, kada ga je bolest prisilila na liječenje.

Objavio je više stručno-znanstvenih radova na oftalmološkim skupovima u zemlji i inozemstvu. Bio je član Hrvatskoga liječničkoga zbora, Hrvatske liječničke komore i Hrvatskoga oftalmološkoga društva.

Dr. Zvonko Pleli bio je veliki zaljubljenik u oftalmologiju, svoju obitelj i sport.

Kao specijalist Upalnoga odsjeka nesebično je godinama liječio brojne bolesnike. U svom časnom životnom i radnom vijeku dolazio je na posao uvijek točno, savjesno obavljajući sve poslove. Uvijek je bio spreman pomoći pacijentima i svojim kolegama. To je najbolje dokazao radom u predratnom, ratnom i poratnom vremenu. Bio je vrlo vrijedan i iskusan oftalmolog, dobar kolega i svima prijatelj, primjeren suprug gospođi Nadi i požrtvovan otac svojoj djeci - Marti, Josipu, Ivanu i Vedranu. Skromnost, jednostavnost, pristupačnost, poštenje i radišnost vrline su zbog kojih je bio omiljen u svojoj okolini. Iznad svega cijenio je čovjeka, bolesnika, njegove potrebe i vrijednosti. Kao liječnik uvijek je bio korektan prema svojim kolegama i svim

suradnicima. Obožavao je sport, a najviše stolni tenis u kojemu je bio višegodišnji pobjednik na Radničkim sportskim igrama.

Doktor Zvonko Pleli volio je život i ljude. Svima će nedostajati njegov vedar duh i pošten način razmišljanja.

Zadržimo kolegu Plelija u svojim sjećanjima!

"Čovjek je mnogo naučio ako je naučio spokojno umrijeti. Iskustvo je takva provalija u koju čovjek i pored svih upozorenja neminovno pada." (S. Bodler)

Kraj njegovog života pobjeda je vječnoga poštovanja. Neka mu je velika hvala za sve što je svojim životom i djelom učinio za naše bolesnike, kolege i radnu sredinu.

Laka mu Hrvatska gruda koju je tako volio.

Počivao u miru božjem.

Poštovanoj obitelji, još jednom, iskrena sućut.

Doc. dr. sc. Zlatko Balog
i djelatnici Odjela za oftalmologiju
Kliničke bolnice Osijek

Dragi naš Plelika!

Pripala mi je neutejšno tužna dužnost da se ispred svih djelatnika sportaša Kliničke bolnice Osijek i u svoje osobno ime oprostim od tebe.

Zatečeni smo bili spoznajom da si obolio od opake bolesti i potajno smo se nadali da ćeš ju snagom svoje volje i uz pomoć naših stručnjaka uspjeti pobijediti. No, jučerašnja vijest o tvojoj preranoj smrti sve nas je djelatnike sportaše, tvoje dugogodišnje prijatelje, duboko potresla.

Trajno ćemo se sjećati naših prvih sportskih susreta prije dvadesetak godina u kojima je samo nas desetak zastupalo tadašnju Opću bolnicu Osijek. Svojim sportskim entuzijazmom i kvalitetom igranja stolnoga tenisa uvijek si dobivao zlatne medalje te doprinio osvajanju prvoga mjesta Kliničke bolnice Osijek i stjecanju naslova sveukupnoga pobjednika na sportskim susretima djelatnika u zdravstvu i socijalnoj skrbi kao i na natjecanjima svih sportaša Republike Hrvatske koja su se održavala u Rovinju, Poreču, Umagu i Šibeniku.

Mnogi mladi naraštaji, učenici stolnoga tenisa sportskih klubova "Olimpija" i "Vodovod", kojima si nesebično prenosio svoja iskustva i znanja te im često bivao i sparing partner, žalit će za prerano izgubljenim velikim učiteljem. I nama, tvojim sportskim i životnim prijateljima, uvijek si bio uzor sportskoga i fer-plej ponašanja na svim sportskim natjecanjima.

Kao tvoji osobni prijatelji prolazili smo sve tvoje životne probleme i razumijevali tvoju bezgraničnu angažiranost na poslu kako bi, kao jedini hranitelj svoje obitelji, podigao i osigurao budućnost svojoj djeci. Često sam ti govorio: "Zvone, uspori malo, spusti lopticu na zemlju." No, ti si uvijek i fizički i psihički davao sebe kako bi osigurao svojoj obitelji dostojanstven život.

U vrijeme tvoje borbe s opakom bolešću boravili smo na sportskim susretima djelatnika zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske u Umagu, žaleći što i ove kao i prošle godine nisi u našim redovima.

Znam da bi bio sretan i oduševljen brojnošću djelatnika sportaša Kliničke bolnice Osijek, koji su ove godine po prvi put zastupali našu ustanovu na sportskim susretima. Također smo sigurni da bi s velikim oduševljenjem sudjelovao u zajedničkom veselju na dodjeli brojnih zlatnih, srebrnih i brončanih odličja, kao i pehara za sveukupnoga pobjednika Republike Hrvatske koji smo osvojili i posvetili tebi i tvome djelu.

I na kraju, dragi naš Zvone, opraštajući se od tebe, želimo da ti bude laka Hrvatska gruda, s obećanjem da ćeš nam uvijek ostati u trajnom i lijepom sjećanju, a obitelji izražavamo najdublju iskrenu sućut.

Odbor za sport i rekreaciju
Kliničke bolnice Osijek
Željko Balkić, iur.